

ZAUPNO

Gospod predsednik
Dr. Igor ŠOLTES
RAČUNSKO SODIŠČE RS

in

Gospod drugi namestnik predsednika
Zoran MLADENVIČ
RAČUNSKO SODIŠČE RS

Slovenska cesta 50
1000 LJUBLJANA

NACIONALNI
SVET
IINVALIDSKIH
ORGANIZACIJ
SLOVENIJE

1000 Ljubljana, Linhartova 1
Telefon: 01/430 36 46
Faks: 01/430 36 47
E-pošta: info@nsios.si
Internet: www.nsios.si

Ljubljana, 29.7.2009
Številka: 115/S-i/2009

ZADEVA: Neetično ravnanje in nestrokovnost državnega revizorja Janeza Bobiča pri izvajanju revizije poslovanja FIHO za leti 2007 in 2008.

Računsko sodišče RS je novembra 2008 izdalo sklep o izvedbi revizije na Fundaciji za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (FIHO) za obdobje njenega poslovanja v letih 2007 in 2008. Cilj revizije je izrek mnenja o pravilnosti in smotrnosti poslovanja. Revizija naj bi se začela izvajati konec novembra 2008 in predvidoma trajala do začetka aprila 2009.

V juniju 2009 je Računsko sodišče izdalo osnutek revizijskega poročila o pravilnosti poslovanja FIHO pod št. 1218-5/2008-14 z oznako zaupno. Ko je nekaj sodelavcev FIHO iz vrst reprezentativnih invalidskih organizacij prebralo besedilo osnutka poročila, smo zaprepadeno ugotovili, da so invalidske in humanitarne organizacije izpostavljene ciljanemu obračunavanju in da je skupni imenovalec skonstruiranih in izključno nihilističnih stališč do poslovanja FIHO v tendencioznem poskusu škandalizirati razporejanje po zakonu določenih namenskih javnih sredstev FIHO, ki se lahko uporabljajo le za financiranje dejavnosti invalidskih in humanitarnih organizacij. Posledice bi bile logične in neposredne: občutno omejiti avtonomnost predstavnikov invalidskih in humanitarnih organizacij v Svetu FIHO in krčiti oziroma prerazporediti sredstva FIHO tudi v druge namene.

Zaradi navedenega smo se odločili, da se v Nacionalnem svetu invalidskih organizacij Slovenije (NSIOS) v skladu z določili 4. in 26. člena zakona o invalidskih organizacijah do osnutka revizijskega poročila opredelimo in zavzamemo aktivno konstruktivno pozicijo, kar se je zgodilo na 2. seji upravnega odbora NSIOS dne 29. junija letos. Soglasno je bilo sklenjeno, da je NSIOS v svoji družbeni funkciji dolžan dosledno obraniti vse ključne sistemske rešitve ugodnega in stabilnega javnega financiranja invalidskih organizacij, kar seveda podobno zadeva tudi humanitarne organizacije, vendar o tem neposredno ne razpravljamo. Na tej seji smo spoštovali oznako zaupno in zato besedilo revizijskega poročila ni bilo razmnoženo niti ni bilo prebrano, ampak so bile natančno interpretirane le posamezne kritične sestavine, ki ogrožajo avtonomni položaj invalidskih organizacij v naši državi.

Ničesar o invalidih brez invalidov!

Vsebinska interpretacija I.

V Sloveniji obstaja že skoraj stoletna ali parcialno celo daljša tradicija, da se sredstva pridobljena od iger na srečo uporabljajo za financiranje dejavnosti v korist invalidov. To se je v bistvu začelo že od nastanka Jugoslavije, načrtno nadaljevalo v petdesetih letih po drugi svetovni vojni, po letu 1970, ko je bila jugoslovanska loterija decentralizirana, pa se je v Sloveniji iz teh virov razvil integralni sistem neposrednega financiranja dejavnosti invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij, v katerem so njihovi predstavniki legalno in legitimno soodločali o razporejanju razpoložljivih sredstev na njihove interesne organizacije civilno pravnega značaja. Ta uspešen sistemski pristop se je nadaljeval tudi potem, ko je Republika Slovenija pridobila status samostojne države.

Sredi devetdesetih let je v Državnem zboru RS kar nekaj let potekal dokaj intenziven spopad, ali naj se loterijska sredstva vključijo v integralni državni proračun ali pa naj še naprej ostanejo v vlogi avtonomnih javnih finančnih sredstev izven državnega proračuna za namensko financiranje invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij. Ob odločilni podpori invalidskih organizacij oziroma predhodnika sedanjega NSIOS je bila ob večinski konsenzualni podpori praktično vseh predstavnikov tedanjih parlamentarnih političnih strank sprejeta odločitev, da se za to področje ustanovita dve javni fundaciji, v katerih ob predstavnikih države imajo večinsko pozicijo predstavniki navedenih nevladnih organizacij. Tako je Državni zbor RS leta 1998 izdal akta o ustanovitvi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v RS in Fundacije za financiranje športnih organizacij v RS.

Na našo srečo so bila v letu 1994 sprejeta Standardna pravila OZN za izenačevanje možnosti invalidov, za katera je glasovala tudi Republika Slovenija kot že sprejeta članica OZN. Ta pravila so še veljavna in v obravnavani zadevi je najpomembnejše 18. pravilo, ki določa področje delovanja invalidskih organizacij in terja od vsake države, da tudi sistemsko ureja njihovo javno financiranje. Na podlagi tega izhodišča je bil torej ustanovljen FIHO, kasneje v letu 2002 pa je bil sprejet še zakon o invalidskih organizacijah, kar pomeni, da je naša država to področje sistemsko regulirala na način, ki je danes primer dobre prakse in zgled za države, ki vstopajo v EU.

V skladu z navedenim bi človek pričakoval, da slovenski invalidi živimo v miru in zadovoljstvu, vendar temu še zdaleč ni tako. Finančni japiji, ki so bili poraženi sredi devetdesetih let s svojimi težnjami po odvzemu tega invalidskega denarja, ne mirujejo in nam stalno prirejajo takšna ali drugačna medijska in politična obračunavanja ter pri tem uporabljajo različne umazane prijeme, ki jih je razvil človek v svoji civilizacijski zgodovini. Resnično ni nobenega dvoma, da so opisane zadeve ponovno prišle na dan v obravnavanem osnutku revizijskega poročila, ki je zato v določenih sestavinah za slovenske invalide absolutno nesprejemljiv.

Vsebinska interpretacija II.

NSIOS, v katerem so povezane reprezentativne invalidske organizacije in druge invalidske organizacije, ki delujejo na državni ravni, izkazuje utemeljen javni interes za pravilno in smotrno poslovanje FIHO oziroma za njegovo dolgoročno stabilno delovanje.

To ne izhaja samo iz primarnega dejstva, da je FIHO že po svojem nazivu namenjen za javno financiranje invalidskih organizacij ob samoregulaciji njihovih legalno izvoljenih predstavnikov po pogojih, ki jih vnaprej določa država, ampak gre tudi za določila zakona o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/2002), ki v 4. členu specifično določa:

»(obveznost posvetovanja z invalidskimi organizacijami)

Invalidske organizacije sodelujejo pri oblikovanju nacionalnih politik in ukrepov za zagotavljanje enakih možnosti in enake obravnave invalidov. Državni organi se o vseh zadevah iz prejšnjega odstavka posvetujejo z invalidskimi organizacijami«.

v 26. členu pa opredeljuje:

»(namen ustanovitve nacionalnega sveta)

Nacionalni svet usklajuje interese vseh invalidov v državi ob upoštevanju avtonomnosti vsake invalidske organizacije in jih zastopa v dialogu med invalidskimi organizacijami in v dialogu s strokovnimi združenji, državnimi organi, javnimi institucijami ter drugimi javnostmi.

Nacionalni svet predlaga v skladu s predpisi skupne predstavnike invalidov v organe državnih in drugih javnih institucij ter v organe mednarodnih organizacij in združenj in opravlja druge skupno dogovorjene aktivnosti«.

Indikativen je tudi zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (Uradni list RS, št. 102/2007), ki v 1. členu med drugim določa, da Državni zbor RS v 30 članski Svet FIHO na predlog Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije imenuje in razrešuje 16 članov iz vrst reprezentativnih invalidskih organizacij, ki so vpisane v register ministrstva, pristojnega za invalidsko varstvo.

Menimo, da je naša legalnost in legitimnost v odnosu do Računskega sodišča RS utemeljena.

Vsebinska interpretacija III.

Od leta 2004, ko je Računsko sodišče RS (ob istočasni izdaji sklepa o reviziji!!) opravilo revizijo poslovanja FIHO za leti 2001 in 2002 ter Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije za leta 2000, 2001 in 2002 je za nas zelo karakterističen podatek, da so zatem kontinuirano sledile revizije v Zvezi gluhih in naglušnih Slovenije, Združenju multiple skleroze Slovenije, Zvezi paraplegikov Slovenije, Društvu distrofikov Slovenije in sedaj ponovno v FIHO. Stalno analitično spremljamo ta revizijska poročila in prepričani smo, da gre v bistvu za politična naročila, ki pa so zakamuflirana s tako imenovanimi ovaduškimi prijavi, v katerih je vse mogoče, najmanj pa seveda resnice in objektivnosti. To ocenjujemo za zelo sporno, ker menimo, da bi moralo Računsko sodišče RS najprej pripraviti strokovne osnove, primerne za specifično revizijo poslovanja invalidskih organizacij (gre namreč za izrazito paracivilizacijsko področje, ki ga ni možno objektivno primerjati s povprečnim življenjskim stilom neinvalidnega prebivalstva), zatem pa tudi neki časovni program, ki ne bi bil odvisen od pretirane odzivnosti tega pristojnega državnega organa na nizkotne ovaduške prijave in naročila iz političnega ozadja. Odpira se tudi

načelno vprašanje, zakaj prizadete revidirane invalidske organizacije ne bi bile seznanjene z zakritimi obtožbami, saj ima vsakdo po ustavi pravico do obrambe.

Konstanta v teh revizijskih poročilih je zelo močen pritisk na povečevanje procesne birokratizacije, kar obvezno prinaša precej velike nove administrativne stroške. Zelo dvomimo, da je ta simptomatičnost iz kateregakoli vidika vsaj malo pozitivna za življenje invalidov v 21. stoletju. Kljub temu pa naglašamo tudi nekaj pozitivnih zadev, kot so, da je računsko sodišče ponovno vzpostavilo neposredno relacijo med viri in porabo namenskih finančnih sredstev (to smo v invalidskih organizacijah uporabljali že v Jugoslaviji, pa nam je v prvem mandatu FIHO to zadevo s svojimi eksotičnimi zamislimi razdril Janez Drobnič), dalje da so se izboljšale sestavine v internih aktih invalidskih organizacij, kar pa bi skoraj zanesljivo tudi sami dosegli, če nas ne bi kar naprej nekdo pri našem razvoju spotikal. Sploh pa bi poudarili, da invalidske organizacije niso paradržavne institucije, ki jim mora država regulirati vsako najmanjšo podrobnost – avtonomnost je pač pri nas ključni postulat. Veseli nas, da te revizije dokazujejo, da je sledljivost namenskega javnega denarja v invalidskih organizacijah neproblematična (principi tako imenovanega audit trail in excess trail).

Iz teh revizij tudi izhaja zanimivo ozadje, po katerem so bili najprej revidirani viri javnih sredstev FIHO za invalide, nato poraba tega denarja po invalidskih organizacijah in sedaj ponovno vračanje na izvedbo razporejanja teh sredstev, kar vse kaže na načrtovani vzorec. Ne razumemo, zakaj nista bili doslej revidirani tako pomembni invalidski organizaciji, kakor sta SONČEK - Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije in YHD – Društvo za teorijo in kulturo hendikepa; ali gre morda za diskriminacijsko selekcijo ali pa za neutemeljeno privilegiranost? Prva organizacija je namreč znana po tem, da prejema nenavadno visoke finančne zneske neposredno iz državnega proračuna, druga organizacija pa npr. načrtno sramoti našo državo z vodenjem osla in kože pred naše najvišje državne institucije, po celi Evropi razglaša, da je najhujša diskriminacija invalidov v Republiki Sloveniji, sedaj pa je iz javnega invalidskega denarja ustanovila še regularno registrirano politično stranko !

V oči bode dejstvo, da Računsko sodišče RS revidira le invalidske organizacije, ne pa tudi humanitarnih organizacij, ki so prav tako enakovredna sestavina FIHO !

Vsebinska interpretacija IV.

V osnutku revizijskega poročila poslovanja FIHO so nesprejemljive naslednje zadeve:

- trditev, da so bila pridobljena zadostna in ustrezna zagotovila za izrek mnenja o pravilnosti poslovanja, je neresnična in jo računsko sodišče ne more dokazati (stran 3);
- čisti oziroma nameren konstrukt je trditev, češ da je fundacija ustanovljena za upravljanje s sredstvi koncesijskih dajatev iger na srečo zaradi dopolnilnega delovanja javnih institucij (1.3, stran 6); FIHO je namreč fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, v katerih državljani realizirajo svojo svoboščino do interesnega združevanja, kar je avtonomna oblika organiziranega delovanja in neodvisna od javnih institucij (načela civilne družbe); ali ta sporna definicija nakazuje poddržavljanje FIHO?

- upoštevajoč konstrukt iz prejšnje alineje je za odgovorno osebnost naveden le direktor FIHO (1.6, stran 13), ne pa tudi predsednik Sveta FIHO, čeprav so na strani 4 pod 1.2 pravilno navedeni organi fundacije: svet fundacije, direktor, komisije in nadzorni odbor, pri čemer je še dodano, da fundacijo upravlja svet fundacije, poslovanje pa vodi direktor (nima prav nobene pristojnosti glede razporejanja namenskih javnih finančnih sredstev);
- ugotovitve pod 2.2 na strani 15 in 16 temeljijo predvsem na nedokazanih subjektivnih odklonilnih stališčih (naročenih, prepisanih iz ovaduških spisov?) državnega revizorja Janeza Bobiča, ki pa jih ne utemeljuje z dejstvi; najprej zavestno zanemari dejstvo, da pri FIHO ne gre za projektno financiranje, ampak za programsko financiranje (posebni socialni programi in socialni programi za socialno ogrožene), poleg tega je posebna kategorija financiranja osnovno delovanje invalidskih organizacij (artikulacija in uveljavljanje interesov posameznih vrst invalidov) ter financiranje materialnih pogojev dela (zgradbe, oprema, pripomočki); idiotizem je zgrešena domneva, da vsak upravičeni uporabnik (invalidska organizacija) lahko »transparentno in enakopravno« doseže več finančnih sredstev, pri tem pa nihče ne pomisli na to, da je za ta isti znesek potrebno zmanjšati denar neki drugi upravičeni invalidski organizaciji – gre za integralnost in limitiranost finančnih sredstev, ki jih fundacija razpiše za vsako leto;

če bi se revizija oprla na vsebinske določbe zakona o invalidskih organizacijah in zakona o humanitarnih organizacijah, prav gotovo ne bi prišlo do splošnega utilitarnega vsiljevanja neke domnevno natančne točkovne metodologije, ki ne loči nobene specifikke niti med invalidskimi niti med humanitarnimi organizacijami; zaradi tega je na teh dveh straneh navedena cela vrsta neumnosti, med katerimi pa je pravi kretizem *par excellence* trditev, češ da se denar ne razporeja na podlagi prejete pisne dokumentacije (2.2.1c, stran 16);

zaradi korektnosti naših navedb citiramo zakon o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/1992 in kasnejše dopolnitve in spremembe), in sicer:

»4. Dobrodelne organizacije, organizacije za samopomoč in invalidske organizacije

62. člen

Dobrodelne organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih z namenom, da bi reševale socialne stiske in težave prebivalcev, ustanovijo posamezniki v skladu z zakonom, ali verske skupnosti.

63. člen

Organizacije za samopomoč so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih v skladu z zakonom ustanovijo posamezniki z namenom, da bi v njih skupno reševali socialne potrebe svojih članov.

64. člen

Invalidske organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih ustanovijo invalidi in drugi posamezniki v skladu z zakonom, da v njih izvajajo posebne socialne programe in storitve, utemeljene na značilnostih invalidnosti po posameznih funkcionalnih okvarah, ki ogrožajo socialni položaj invalidov.

Dejavnosti invalidskih organizacij lahko zajemajo tudi posamezne sestavine dobrodelnosti in samopomoči.«

Citirana 62. in 63. člen opredeljujeta humanitarne organizacije, katerim so bile v zakonu o humanitarnih organizacijah dodane še organizacije za kronične bolnike.

Opozarjamo na bistveno vsebinsko določbo 64. člena, v katerem je izrecno določeno, da **invalidske organizacije izvajajo posebne socialne programe in storitve, utemeljene na značilnostih invalidnosti po posameznih funkcionalnih okvarah, ki ogrožajo socialni položaj invalidov.** Ta zakonska določba nesporno dokazuje, da so trditve državnega revizorja strokovno popolnoma zgrešene, da to ni možno regulirati s točkovanjem, ampak je treba konsenzualno ugotavljati, koliko je možno glede na razpoložljiva finančna sredstva dodeliti za izvajanje določene specifične dejavnosti, ki v nobenem primeru ni primerljiva z določeno specifično dejavnostjo drugih invalidskih organizacij. Nekaj povsem drugega pa je dostop do različnih socialnih pravic, ki jih določa država z zakonom in katere morajo biti dostopne vsakemu državljanu pod istimi pogoji.

Da državni revizor Janez Bobič ni razumel s čem se je ukvarjal v času revizije poslovanja FIHO, dokazuje tudi to, da navaja kako so bila neka sredstva dodeljena za investicije, pri tem pa ne prepozna dejstva, da so humanitarne organizacije solidarnostno namenile vsa svoja investicijska sredstva za leto 2009 za objekt za otroke na Debelem rtiču in da so k temu tudi invalidske organizacije iz svoje kvote 65% sredstev prav tako namenile solidarnostno 300.000 EUR za isti objekt, ki ga gradi Rdeči križ Slovenije za zdravstveno in socialno ogrožene otroke. Zanima nas, kako naj se te in druge solidarnostne akcije invalidskih in humanitarnih organizacij opredelijo v obravnavanem poročilu pod identiteto točkovne metodologije ter enakopravnosti in transparentnosti.

- Višek cinizma v osnutku revizijskega poročila pa je na strani 17 pod nazivom »Pojasnilo fundacije«. Tega pojasnila fundacija ni izročila državnemu revizorju v pisni obliki, ampak ga je sam izkonstruiral iz svojega paberkovanja po FIHO. Gre tudi za dokaj spretno manipulacijo, ko iz nekega dejstva, da je Svet FIHO ob neki razpravi pooblastil direktorja FIHO, da pripravi neko začetno informacijo o možni metodologiji, o kateri pa ni noben pristojni organ še ničesar sklepal, niti niso bili opravljeni kakršnikoli poizkusni izračuni. Iz tega je v tem tekstu podana cela štorija, ki pravzaprav terja uveljavitev te metodologije za vsako ceno, ne glede na to, kaj si o tem mislijo zainteresirani ali če hočete prizadeti uporabniki po invalidskih in humanitarnih organizacijah. Ker ni na straneh 15 in 16 nobene argumentacije, tu pride na dan kronski dokaz o svetovno znanem ekspertu za ocenjevanje projektov ter zlobna trditev, kaj vse slabega bo s to metodologijo odpravljeno v FIHO. In ta bedna trditev naj bi bila po tem konstruktivno temeljno upravičilo za drastične zahteve Računskega sodišča RS !?

Če se to tako imenovano pojasnilo fundacije črta, od osnutka revizijskega poročila ne ostanejo kaj dosti več kot ideološko zasnovane premise, ki so nam poznane iz stalno ponavljajočih rigidnih stereotipov YHD - Društva za teorijo in kulturo hendikepa in SONCEK – Zveze društev za cerebralno paralizo Slovenije, v katerih se nekaj posameznikov kar odkrito zavzema, da se FIHO ukine in denar prenese v integralni državni proračun, seveda po pričakovanju določenega kroga finančnih japijev, ki pa so zmožni verjetno tudi še kakega drugega scenarija.

Vsebinska interpretacija V.

Letos 20. junija je bil razčiščevalni sestanek v prostorih Računskega sodišča RS, na strani katerega so sodelovali mag. Valenka Suhadolnik, vrhovna državna revizorka, Cita Šalej, svetovalka drugega namestnika predsednika ter Janez Bobič, pomočnik vrhovne državne revizorke. FIHO ni zastopal samo direktor Janez Jug, ampak tudi predsednik Sveta FIHO Miran Krajnc in drugi sodelavci FIHO, ki sooblikujejo odločanje Sveta FIHO o razporejanju razpoložljivih finančnih sredstev na invalidske in humanitarne organizacije. Objektivno povedano na razčiščevalnem sestanku ni bilo razčiščeno pravzaprav nič, razen neoprijemljive obveze, da se bodo ugovori FIHO proučili, čeprav je ob tej priliki FIHO posredoval mnoga dejstva in pojasnila, ki bi jih morala revizija neizogibno zajeti že v času revizijskega postopka na FIHO.

Nobenega pojasnila ni bilo o opustitvi ugotavljanja smotrnosti pri poslovanju FIHO, kar je pravzaprav razumljivo, saj FIHO deluje smotno, ker uresničuje svoje družbeno poslanstvo v zadovoljstvo uporabnikov v invalidskih in humanitarnih organizacijah, da ne govorimo še o mnogih drugih pozitivnih učinkih na državno socialno in invalidsko politiko. Ugotavljanje smotrnosti bi namreč v temelju razvrednotilo silna nihilistična prizadevanja tega osnutka revizijskega poročila.

Opređeljujemo ravnanje predstavnikov Računskega sodišča RS na razčiščevalnem sestanku: državni revizor Janez Bobič je bil absolutno neodziven na katerikoli napisani ali izrečeni argument in dvomimo, da je v celoti razumel razpravo predstavnikov FIHO, svetovalka drugega namestnika predsednika Cita Šalej je nastopala z grobe pozicije uradniškega paternalizma, ki si domišlja, da zmore in ve kako se morajo socialno obnašati invalidi in kaj jim sploh pripada v omejeni količini (očitala je dvojno članstvo invalidov v invalidskih organizacijah, čeprav gre za ustavno svoboščino; grozila je z razporejanjem sredstev FIHO po glavi invalida, če ne bomo dovolj ubogljivi in poslušni); vrhovna državna revizorka mag. Valenka Suhadolnik pa je potrpežljivo poslušala, očitno vse razumela in diskretno spodbujala strpnost v dialogu.

Vsebinska interpretacija VI.

V pisnem odzivnem mnenju FIHO na osnutek revizijskega poročila je na strokovni in strpni način obrazložena problematičnost pretirane zagnanosti v mnenju, zahtevi za predložitev odzivnega poročila in v priporočilih. Iz vidika invalidov pa se ne moremo izogniti trditvi, da je tu izražena huda nestrpnost in pravzaprav tudi nasilnost, ker se terjaja radikalna sprememba, ki jo invalidi ne moremo označiti za drugačno kot za zelo škodljivo in nesmiselno za želeno učinkovito funkcioniranje invalidskega varstva v naši državi.

Skeptični smo, da sta strokovnost in strpnost zadostna za razumevanje resnosti zadeve. Zato posegamo po asociativni primerjavi v namišljeni situaciji, ko hoče sadist zaradi deviantnosti svoje osebnosti trpinčiti sočloveka. Torej: virtualno (da ne bo zamere) ustrelji sočloveka v desno koleno (mnenje), ker ta še skače po drugi nogi, ga ustrelji v levi kolk (zahteva za predložitev odzivnega poročila) in ko je že na tleh, ga za vsaki slučaj ustrelji še v desno zapestje (priporočila), da ja ne bi še kdaj nemoteno funkcioniral recimo na invalidskem vozičku. Obžalujemo to primerjavo, vendar žal drugače ne gre.

Vsebinska interpretacija VII. (d i s k u s i j a)

Ne vidimo potrebe utemeljevati nastanek in upravičevati delovanje FIHO. Če kdo dvomi, lahko poseže po primerjalni praksi, kakor jo izvajajo npr. Danci, Finci, Švedi, Norvežani, Španci. Tudi v državah nekdanje Jugoslavije (Makedonija, Srbija, Hrvaška, Bosna in Hercegovina) že poteka ali pa je v pripravi zakonodaja, ki se v celoti zgleduje po tozadevni sistemski ureditvi v Republiki Sloveniji. Nam to deluje kot priznanje za dobro prakso. EDF (Evropski invalidski forum), ki reprezentativno zastopa več kot 50 milijonov invalidov v državah EU in je NSIOS v njem proaktivni konstitutivni del, ravno tako priporoča našo prakso javnega financiranja invalidskih organizacij (zlasti na nivoju tako imenovanega basic funding).

Sistemske smiselnost družbenega funkcioniranja FIHO vidimo v tem, da si invalidi ustvarjamo občutek socialne varnosti, ker je javno financiranje naših vitalnih posebnih socialnih programov na nivoju civilne družbe dolgoročno stabilno in pri tem odločilno participiramo v odločanju. V zvezi s tem je treba poudariti, da so naše socialne potrebe (seveda v primerjavi z življenjskim standardom neinvalidnega prebivalstva) bistveno večje, kakor jih je možno zadovoljiti z limitiranimi finančnimi viri FIHO, a kljub temu izžarevamo zadovoljstvo in optimizem do prihodnosti. Komu v korist naj bi to porušili z intervencijo Računskega sodišča RS, ki zanesljivo ni pristojno za uravnavanje slovenske invalidske politike ?!

Individualna odgovornost za zavoženost osnutka revizijskega poročila nedvomno pade na državnega revizorja Janeza Bobiča zaradi njegovega neetičnega in nestrokovnega ravnanja, vendar to ne obravnavamo enostransko. Zavedamo se pomembne soodgovornosti direktorja FIHO Janeza Juga, ki je neodgovorno pristal na napačne prijeme državnega revizorja in v teku revizije z njim opravljal konformistične razgovore; o zadevi sploh ni obveščal pristojni del FIHO, to je Svet in njegove komisije, ki imajo dejansko pristojnost in odgovornost za razporejanje namenskih javnih finančnih sredstev FIHO ter evalviranje njihovih učinkov tudi ob uporabi kontrolnih mehanizmov. Zato državni revizor ni dobil primernih povratnih informacij in je zašel na tako imenovana stranska pota.

Zaključno mnenje in predlogi

Predlagamo, da se v tem dopisu izpostavljene zadeve uredijo razumno brez kakršnihkoli odvečnih zapletov. V ta namen naj se izvedejo tile ukrepi:

1. Državni revizor Janez Bobič naj se razreši nadaljnjega dela na reviziji poslovanja FIHO.
2. Zadevno revizijsko poročilo naj dokonča mag. Valenka Suhadolnik, vrhovna državna revizorka in vodja Revizijskega oddelka B3, ker ji invalidi lahko zaupamo, saj vemo, da bo delo opravila ob upoštevanju argumentov oziroma razvidnih dejstev in na kulturnem nivoju. Nikjer sicer ni zapisano, da se bomo strinjali z vsemi njenimi stališči, vendar verjamemo, da se povsem zaveda edino možne pozitivne funkcije Računskega sodišča RS tudi v relaciji do slovenskih invalidov.
3. Računsko sodišče RS naj uvede sedem letni moratorij na revidiranje poslovanja reprezentativnih invalidskih organizacij, pri čemer ni prav nič moteče, če se odloči še revidirati YHD – Društvo za teorijo in kulturo hendikepa, SONČEK – Zveza

društev za cerebralno paralizo Slovenije ter INVALID – Zveza društev gibalno oviranih in oseb z invalidnostjo Slovenije, v katerih nekaj posameznikov prizadevno piše ovaduške spise in tudi sicer neusmiljeno udriha po drugih invalidih in njihovih interesnih invalidskih organizacijah – morda bo odkrito, kako je finančnim japijem uspelo izoblikovati te invalidske janičarje.

4. Ustavi naj se kakršnokoli nadaljevanje konflikta med Računskim sodiščem RS in Nacionalnim svetom invalidskih organizacij Slovenije, kajti invalidskega gibanja ni mogoče premagati niti ni tako dogajanje etično, čeprav se lahko povzroči nepopravljiva škoda invalidom in družbenemu okolju. V zvezi s tem svetujemo, da se preuči Konvencija o pravicah invalidov, ki jo je Državni zbor RS ratificiral lani aprila in je obligatorni mednarodni dokument.

Lepo pozdravljamo.

Predsednik

Boris Šuštaršič

V VEDNOST:

- Dr. Danilo Türk, predsednik Republike Slovenije
- Dr. Ivan Svetlik, minister za delo, družino in socialne zadeve
- Borut Miklavčič, minister za zdravje
- Dr. Igor Lukšič, minister za šolstvo in šport
- Dr. France Cukjati, podpredsednik Državnega zbora Republike Slovenije
- Dr. Vasja Klavora, podpredsednik Državnega zbora Republike Slovenije
- Miran Potrč, podpredsednik Državnega zbora Republike Slovenije
- Dr. Andreja Črnak Meglič, predsednica Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide, Državni zbor Republike Slovenije
- Eva Irgl, predsednica Komisije za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti, Državni zbor Republike Slovenije
- Dr. Bojan Regvar, generalni sekretar Socialne zbornice Slovenije
- Mag. Blaž Kavčič, predsednik Državnega sveta Republike Slovenije